

تصویرگری جهان معاصر

جولیوس ویدمن

مترجم

مها دایزاد

www.ketab.ir

عنوان و نام پدیدآور: تصویرگری جهان معاصر / اثر (ویراستار) جولیوس ویدمن؛ مترجم هانا دابزاد؛
مصحح فریبرز فریدافشین.

مشخصات نشر: تهران: کتاب آبان، ۱۳۸۸.

مشخصات ظاهری: ۳۴۱ ص (مصور رنگی).

شابک: ۸-۵۳-۸۹۱۳-۹۶۴-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Illustration Now

موضوع: هنر تجاری -- تاریخ -- قرن ۲۱ م. -- فهرستها

موضوع: تصویرگران -- راهنماها

شناسه افزوده: wiedemann, Julius

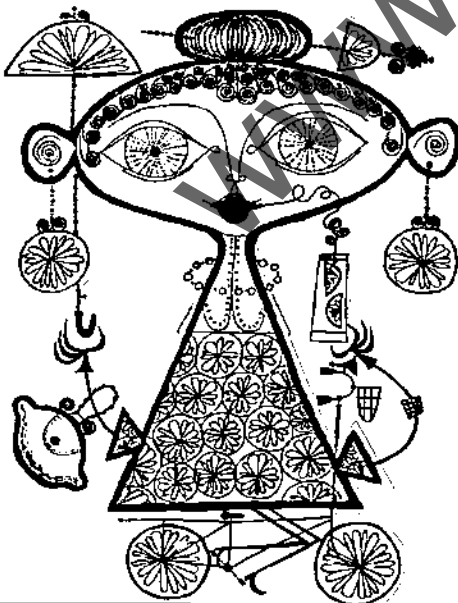
شناسه افزوده: دابزاد، هانا، ۱۳۶۴ - ، مترجم

شناسه افزوده: فریدافشین، فریبرز، ۱۳۶۲ - ، ویراستار

رده بندی کنگره: ۷۴۱/۶-۹۷۸/۹۹۸/۴ NC ۱۳۸۸ ۶

رده بندی دیویی: ۷۴۱/۶

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۸۱۳۸۱

تصویرگری جهان معاصر

اثر: جولیس ویدمن

مصحح: فریبرز فرید آفشین

مترجم: هانا دابزاد

ویراستار: سیاوش خوشدل

چاپ: نظر

صحافی: خوش قامت

لیتوگرافی: جامع هنر

مدیر تولید: سمیه علیتقی

طراحی و صفحه آرایی: شبنم ترابی پاریزی

نوبت چاپ: اول ۱۳۸۹، تیراژ: ۲۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۱۳-۵۳-۸

ISBN: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۱۳-۵۳-۸

تهران: خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، کوی داریان، مجتمع ناشران، طبقه همکف، واحد ۱

تلفن: (۶خط ویژه) ۶۶۹۵۰۱۲

فکس: ۶۶۴۰۱۶۴۳

پست الکترونیک: Info@abanbook.com

وب سایت: www.abanbook.com

فهرست مطالب

۹	پیشگفتار، استیفن هالر
۱۲	خورخه آلدرته
۱۶	میکی آمانو
۲۰	ژان-مری آنجل
۲۲	آنا بگایان
۲۴	ایستفان بانیای
۲۶	کریستیان بارتهود
۳۰	گری بیسمَن
۳۴	ملیندا بک
۳۸	سارا بیتسان
۴۰	بیلدباد
۴۴	گای بیلات
۴۸	ینس بونکه
۵۲	بیهِر براون
۵۶	جیسین بروکس
۶۰	چارلو برنز
۶۴	پاولا سائز کابالرو
۶۸	فین کمپیل-ماتمن
۷۰	دانیل چنگ
۷۴	مارکوس چین
۷۸	گرگ کلارک
۸۰	تاویس کابورن
۸۴	فرناندا کوهن
۸۸	برایان کرونین
۹۲	دلیچاتسن
۹۶	وانسا دل
۱۰۰	ای بوی
۱۰۶	فوراور یانگ
۱۰۸	کرگ فراتزیر
۱۱۲	کارمن گ. اوئرتا
۱۱۶	آندراس گفه
۱۲۰	مارچو گومز
۱۲۲	بن گاس
۱۲۶	مارتین هاکه

۲۴۲	کارن آکسمن	۱۲۰	اولاف هایک
۲۴۶	دن پیچ	۱۳۴	آساف هانوکا
۲۵۰	فردریک پئو	۱۳۸	تامر هانوکا
۲۵۲	آرتور دو پین	۱۴۲	جان هندریکس
۲۵۶	هانوک پیون	۱۴۶	جودی هوگیل
۲۶۰	امیلیانو پونزی	۱۵۰	برد هالند
۲۶۴	شوناگ را	۱۵۴	استودیوی هانگری داگ
۲۶۸	کالوین رمبلر	۱۵۸	میرکو ایلچ
۲۷۲	استودیوی رد نوز	۱۶۲	جوردين آيسیپ
۲۷۶	ماریا رندون	۱۶۴	آرون جاسینسکی
۲۸۰	پال راجرز	۱۶۸	کومیکو کیتا اوکا
۲۸۲	بناتریس سوترو	۱۷۲	یوآخیم کناپه
۲۸۴	هلن شیفر	۱۷۴	اولیویر کوکزر
۲۸۶	یوگو شیمیتزو	۱۷۶	توماس کولنک
۲۹۰	اسکواک	۱۸۰	آنیتا کونتز
۲۹۲	لارا اسمیت	۱۸۴	زیمونه لینیو
۲۹۴	اوون اسمیت	۱۸۸	لی لی کت
۳۰۰	میشایل زووا	۱۹۲	لینز لوماکس
۳۰۴	فرانسوا سوپیو	۱۹۶	بریگیتا گارسیا لویز
۳۰۸	تانیا ژکسی	۲۰۰	مارگوت ماکه
۳۱۲	تاتسویا تانیگوچی	۲۰۲	مات دینز ماتئو
۳۱۶	تاویش	۲۰۴	میگل پرتوت ماتئو
۳۱۸	گری تکسالی	۲۰۸	ساتوشی ماتسوزاوا
۳۲۲	مایک تامپسون	۲۱۰	تارا مک فرسون
۳۲۶	پدرو تولدو	۲۱۴	رافائل مندوزا
۳۲۸	جینا تریپلت	۲۱۶	ماری میتسومی
۳۳۲	مارک اولریکسن	۲۱۸	پاتریک مورگان
۳۳۶	گوردون ویب	۲۲۲	جو مورس
۳۴۰	بیسین وو	۲۲۶	بلیندا مورفی بی
		۲۳۰	گاکو ناکاگاوا
		۲۳۲	میا ناکاجیما
		۲۳۴	نیکو
		۲۳۶	کریسترف نیمان
		۲۴۰	آنی نولته

به مدت سه دهه سفارشات تصویرسازی برای سرمقاله‌ها را می‌پذیرفتم و قبل از آن نیز یکی از طرفداران مشتاق این حرفه بودم. می‌دیدم که روش‌ها و شیوه‌های جدید در این حرفه پدید می‌آیند و محو نمی‌شوند، پدید می‌آیند و برجا می‌مانند، پدید می‌آیند و از بین می‌روند مانند انگور روی ساقه‌های تاک. در بچگی مانند بقیه مردم آمریکا شیفته صفحات روی جلد مجله بعد از ظهر یکشنبه نورمن را گول^۱ بودم. او ورمیر^۲ دوران ما بود. بازنمای خشن و در عین حال عاشقانه‌ای که از آمریکا به تصویر می‌کشید، چشم‌انداز رؤیایی شهرهای کوچک و مکان‌های پر خاطره به دور از هرگونه کنایه و سرشار از عواطف، زیباترین احساسات را در درون ما به جوش می‌آورد. در میان محفل دوستان او من از اقلیتی پیروی کردم که لحظات مضحک و حزن‌انگیز را می‌دیدند و آنها را با کمک تصویرسازی‌های واقعی به نمایش می‌گذاشتند. هر چند که هنرشان بیشتر و بیشتر رنگ می‌باخت. در سال‌های چهل و پنجاه تفاوت میان هنر و تصویرسازی مانند تفاوت میان رنگ سیاه و سفید، عمیق بود. اکسپرسیونیسم انتزاعی^۳ همه میادین هنر آمریکا را فرا گرفته بود و دنیا تحت تأثیر خود قرار می‌داد. به جزء چند استثناء استفاده از طرح‌های انتزاعی در سرمقاله‌ها و تبلیغات هنری ممنوع شده بود. در ابتدا تنی چند از پیشگامان هنر معاصر نظیر پین شان^۴، رابرت وپور^۵، رابرت آندرو یارکر^۶ و توماس بی آلن^۷ در آثارشان از نوعی امپرسیونیسم^۸ ناشیانه و نمادگرایی تیزبینانه بهره‌بردند. استودیوی پوشر^۹ بین میلتن گلاسر، سیمور چواست، پال دیویس، رینولد رافینس و جیمز مک‌مولان^{۱۰} مراجع دست‌چین شده‌ی دیگری را نظیر هنر نوین، آردکو^{۱۱}، کویسم^{۱۲} و سوررئالیسم^{۱۳} را وارد عرصه نمودند. در حقیقت سوررئالیسم، اوایل سال‌های شصت با نظر رنه ماگريت^{۱۴} و دالی^{۱۵} بعنوان شیوه‌ی تجاری موفقیت‌آمیزی ظاهر شد. در اروپا تصویرسازی و طراحی کارتون مسئله‌ی پیچیده‌تری بود. آثار آندره فرانسو^{۱۶}، رولان سیرل^{۱۷}، رولان تیر و ژان میشل فلون^{۱۸} به همان اندازه که زیرکانه بود نسنجیده نیز به شمار می‌رفت. با این وجود اواخر سال‌های شصت بود که با بازگشت فرهنگ تاریخی نوپای انقلابی آن زمان، تصویرسازی آمریکایی به هنری شخصی تبدیل شد و تمامی ابعاد هنرهای ناب را با خود به همراه داشت.

در این هنگام بود که بسیاری از تصویرگران تأثیرگذار، مفسران بی‌بدیل هنر گرافیک شدند. اد سورل^{۱۹}، دیوید لیواین^{۲۰}، رالف استیدمن و رابرت گراس من کسانی بودند که اندیشه‌های سیاسی و اجتماعی را به کمک مهارت‌های طراحی و نقاشی پرشکوهشان، با زیرکی و شوخ‌طبعی به تصویر می‌کشیدند. آثار آنها سبب شد تا تصویرسازی در جایگاهی بالاتر از تکرار و یا تفسیر متن دیگران جلوه‌گر شود. به‌طور یقین، متن در مقام معیاری برای تصویرسازی است و از این بابت تصویرسازی مدیون آن است، اما اندیشه‌ها و مفاهیم هنر تصویرسازی، متن را کامل می‌کنند و ضمیمه‌ی آن محسوب نمی‌شوند. این هنر به جای آنکه بدور از هرگونه ابتکار در پی کلمه‌ها حرکت کند، می‌تواند به آنها وسعت ببخشد. در اواخر سال‌های شصت، کمدی‌های پنهانی، پوستره‌های توهمزما و دیگر روش‌های مناسب بیان با سبک‌های خاص خود، تقویت

شدند. در همان سال‌ها بود که تاریخ تفسیری هنر بعنوان منبعی برای تصویرسازی معاصر، بازشناخته شد. برژ هالند^{۱۱}، یکی از پیشگامانی بود که این منبع کارهایش را غنی‌تر نمود - آثار کات کولویتز^{۱۲}، هانریش کله، جورج گروس و بویژه فرانسیسکو گويا - او تصاویری طرح کرد که در عین روایتی و تجسمی بودن، مملو از واژگان شخصی، نشانه‌های زبان جدید بومی بودند. کلیشه‌های پذیرفته شده، برای بدست آوردن آزادی نسبی در طراحی، از میان برداشته شدند. نظرات قابل احترامی که سرپرست هنری و یا ویراستار درباره‌ی تصاویر صفحات می‌دادند، دیگر چندان مورد قبول واقع نمی‌شد. هالند دخالت‌های ویراستاران را درباره‌ی اندیشه‌های مورد سؤال قرار داد. پذیرفته شدن تصویرگران در مقام نویسندگان، سرآغازی برای ورود دیگر هنرمندان به این عرصه بود.

شرحی که در بالا داده شد، توضیحی نسبی از تکامل هنر تصویرسازی تا به امروز است. هنری که امروز ما شاهد آن هستیم - گلچین شده، به صورت هنری فردی عرض اندام می‌کند، به شدت مفهومی است، تیزبینی زیرکانه‌ای دارد و گویایی مهارت‌ناپذیری دارد. اینها فقط چند توصیف موفقیت‌آمیز از هنری است که امروزه دیده می‌شود. زمانی تعداد روش‌های طراحی برتر، که استادانه طرح‌ریزی شده و گاه نقاشی شده بودند، بسیار اندک بود. امروزه، تنها در همین جلد کتاب روش‌های بیشماری برای طراحی یک گویه (یا هر چیز آشنا یا ناآشنای دیگر) ارائه می‌شود. برخی طرح‌هایی که هنرمندان از خود ارائه می‌دهند، پیشتر نیز - هم به لحاظ هنری و هم به لحاظ تکنیکی - وجود داشته‌اند، برخی دیگر نیز تکرار گذاشته و سبک‌های قدیمی‌اند گویی امروز تکرار دیروز است و میزان قابل توجهی از آنها نیز بدیع و مبتکرانه هستند.

شناسایی هنرمندانی که سبک مخصوص به خود را دارند، امکان‌پذیر است - آنتیا کاتز، میرکو ایلیک، کریستف نیمن، گری بیسمن، هناش بیون - این در حالی است که دیگران روش‌های خود را از تاریخ و هم‌تایان خود به عاریه گرفته‌اند و با افزودن نظرات شخصی خود نشان داده‌اند که تنها مقلدی ساده نیستند. تعداد تصویرسازی‌های خیره‌کننده‌ای - نه آنکه حتما حرفه‌ای و مبتکرانه باشند - که معیارهای ادراکی پذیرفته شده در جامعه‌ی امروز را به بحث کشیدند بیشتر از همیشه است. تصویرسازی‌های امروز دیگر نگران فاصله‌ی خود با هنر محض نیستند (همانطور که ژرف‌اندیشی‌های من، این نکته را به من آموخت) و این مسئله‌ای که سی سال پیش شاهد آن نبودیم و همینطور تعداد هنرهای محضی که شباهت بیشتری به تصویرسازی پیدا کرده‌اند، رو به افزایش است. تصویرسازی و بازنمایی به هنر بازگشته است (شاهد آن بوم‌های نقاشی بیش از حد واقع‌گرایانه‌ی دمن هرست است)، حالتی روایت‌گونه داشتن یکی از کلیدهای اصلی این کار است، پیشرفت گام به گام به اثر شکل می‌بخشد، بسیاری از تصویرگران مجموعه‌ای از شخصیت‌ها و حالت‌ها را طراحی می‌کنند که پیایی به دنبال یکدیگر از تصویری به تصویر دیگر بی هیچ فاصله‌ای در حرکت هستند. واقع‌گرایی^{۱۳} ممکن است تنها رسمی زودگذر باشد - طیفیانی علیه جنبش‌های هنری اواخر قرن بیست و اوایل قرن بیست و یکم، که در آنها خردورزی افراطی به چشم می‌خورد - اما ناگفته نماند که هنر در حقیقت حول

همین محور می‌چرخد. هدف تصویرسازی، روشننگری و افزودن نور و همینطور ژرفا به متن است. فاصله گرفتن تصویرسازی از این هدف و ضرورت درنوردیدن مرزهای متون سنتی، گواه آن است که، نیاز به تصویرگرانی که دست به آفرینش می‌زنند حس می‌شود. وظیفه‌ی هنرمندان ژرف‌نگر را - که تعمق و بیان اندیشه درباره‌ی جوهره‌ی انسان است - برخی از تصویرگران طرح‌های تجاری برعهده گرفته‌اند. در عصری که سیطره‌ی ارتباطات جمعی در همه جا گسترده است، انجام کاری که میلیون‌ها نفر شاهد آن هستند، به اندازه‌ی کارهای هنری گردآوری شده در یک موزه یا گالری، افتخار آفرین است. انتشارات به مانند موزه‌ی خیابان‌ها هستند و این تصویرگرانند که خوب، بد و زشت را در این عرصه به نمایش می‌گذارند.

متأسفانه با همه‌ی ثروتی که هنر تجاری دارد، بازار کار آن دستخوش محدودیت‌هایی است. گسترش عکاسی، بیشتر شدن استفاده از فتوشاپ و دیگر ابزارهای پردازش دیجیتال و سودجویی بازارهای سهام هر کدام به نوبه‌ی خود تأثیرات زیانباری را نه تنها روی کیفیت بلکه روی سودبخشی هنر برتر تصویرسازی، دارند. شاید این تنها یک صحنه باشد و یا شاید هم عرصه‌ای تکاملی باشد که این کتاب به وضوح آن را به تصویر می‌کشد.

-
1. Norman Rockwell
 2. Vcrmeer
 3. Abstract Expressionism
 4. Ben Shahn
 5. Robert Weaver
 6. Robert Andrew Parker
 7. Thomas B. Allen
 8. Impressionism
 9. Push pin studio's: Milton Glaser, Seymour Chwast, Paul Davis, Reynold Ruffins & James McMullan
 10. ArtDeco
 11. Cubism
 12. Surrealism
 13. René Magritte
 14. Daii
 15. André Francoise
 16. Roland Sirrel
 17. Roland Tapper
 18. Jean-Michel Folon
 19. Ed Sorel
 20. David Levine
 21. Brad Holland
 22. Kaethe Kollwitz
 23. Realism

تصويرسازى پاپ كه در آن فرهنگ انتقادى، داستانهاى علمى- تخيلى دهه ۵۰ و تصاوير مسابقات كشتى و موسيقى امواج در قالب تصويرسازيهاي روان گردان، انيميشن و تصاوير طنزآمیز به كار می‌روند.

www.jorgealderete.com

نام: خورخه آلدريته - محل كار و زندگي: مكزيكوسيتي، مكزيك - پست الكترونيك: contacto@jorgealderete.com ابزار كار: كاغذ و مسداز، Corel Draw، Adobe Photoshop - جوایز: انجمن طراحي خبري (SND)، جايزه بين‌المللي آل ديسنو در مكزيك (a! Diseno) - همكاري به: MITV، T-26 digital type foundry، Die Gestalten Verlag، Iconography 2، Union Foms، Tiki Art Now، Sitges، Film Festival، Once TV، El País، Clarin، Place